

[Miljøministeren]

Udbygningsplanen, der indeholder samlede investeringer i perioden 1987-95 på ca. 7,5 mia. kr. ekskl. moms, viser, at omkring 30 pct. af investeringerne forventes gennemført ved udgangen af 1989, og at yderligere omkring 55 pct. vil blive gennemført inden udgangen af 1992.

Tilbage står omkring 15 pct. eller investeringer for ca. 1,5 mia. kr., der først vil blive gennemført i løbet af perioden 1993-95,

Der vil i løbet af 1990 blive udarbejdet et tilæg til udbygningsplanen (investeringer på ca. 325 mio. kr. ekskl. moms), der omfatter byer præget af fiskeindustri samt enkelte anlæg, hvorom der stadig forhandles mellem kommuner og amtskommuner.

Udbygningsplanen forudsætter, at der i et vist omfang meddeles dispensationer fra den fastsatte tidsramme for overholdelsen af udledningskravene. Udbygningsplanen og samarbejdet herom sikrer imidlertid, at de nødvendige dispensationer er miljømæssigt forsvarlige.

En vurdering af, om der er behov for at stille krav til mindre kommunale anlæg, vil kunne foreligge i forbindelse med resultaterne af forsknings- og overvågningsprogrammet. Regeringen vil vende tilbage hertil.

Det er regeringens vurdering, at den planlagte udbygning vil sikre en forbedring af spildevandsrensningen, der er i overensstemmelse med vandmiljøplanens målsætning.

III. Industri med særskilt udledning

I alt 20 virksomheder med særskilt udledning er omfattet af vandmiljøplanens bestemmelser.

Af disse udleder 14 spildevand direkte. Nye, skærpede udledningstilladelser er meddelt 6 af disse virksomheder, medens der for 4 virksomheder endnu ikke er truffet afgørelse herom.

For 4 virksomheder inden for fiskemelsindustrien forventes først givet nye, skærpede udledningstilladelser i 1991, fordi man afventer resultaterne af et udviklingsarbejde om rensningsteknologier for denne virksomhedskategori, idet der ikke i dag findes en anvendelig rensningsteknik. Dette indebærer, at disse udledninger først vil kunne nedbringes i 1994-95.

De sidste seks virksomheder af de tyve bringer spildevand ud på jorden. Dette spildevand vil fremover blive bragt ud på landbrugsjord i overensstemmelse med Miljøministeriets bekendtgørelse herom.

De fjorten virksomheder med udledning af spildevand til recipient udledte i 1985-87 omkring 3.900 t kvælstof pr. år. I 1993 forventes denne mængde reduceret med 48 pct., og i 1994-95 med yderligere 18 pct. til en samlet reduktion på 66 pct. Den samlede udledning af fosfor var i 1985-87 på ca. 3.100 t pr. år, og denne mængde forventes i 1993 reduceret med ca. 97 pct. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at vurdere den opnåelige reduktion for de virksomheder, der bringer spildevand ud på jorden.

En vurdering af, om der er behov for krav til mindre industrielle anlæg, vil først foreligge senere. Regeringen vil vende tilbage hertil, jf. ovenfor om kommunerne.

I lyset af de meget betydelige reduktioner i udledningerne af såvel kvælstof som fosfor er det regeringens vurdering, at gennemførelsen af rensningsforanstaltningerne for de nævnte industrivirksomheder vil få et forløb, der er i overensstemmelse med det i vandmiljøplanen forudsatte.

IV. Landbruget

A. Status

Følgende forhold i landbruget – omfattet af vandmiljøplanen – er af afgørende betydning for miljøbelastningen fra dette erhverv:

Opbevaringskapacitet og grønne marker

– Opbevaringsforholdene for husdyrgødning:

Undersøgelser gennemført i 1989-90 viser, at over halvdelen af husdyrbrugene på nuværende tidspunkt opfylder kravene til opbevaringskapaciteten for husdyrgødning. Det må forventes, at alle brug – i overensstemmelse med kravene – vil have foretaget de nødvendige investeringer i opbevaringskapacitet inden den 1. januar 1993.

De direkte udledninger fra tidligere tiders dårlige opbevaringsforhold for husdyrgødning og ensilage formodes nu at være bragt så langt ned, som det praktisk er muligt. Denne kilde, der er blevet betegnet gårdbidraget, har tidligere givet anledning til en betydelig forurening.

– Grønne marker:

Den del af det samlede landbrugsareal, der var dækket af grønne marker, som disse er defineret i Landbrugsministeriets bekendtgørelse herom, steg fra omkring 55 pct. i 1987 til omkring 73 pct. i 1989.